

ut quod pro officio necessitate faciunt pastores, libenter quoq; & alacri animo faciant. Nam si restrictum molestia vel tedium animum habeant, ut alias prob. sint ac fid , reddentur tamen p giores: nam una cum hilaritate concidit in agendo vigor. Vnde A postolus dicit. N A M E S T I N V T I L E . Desuntiat inutile fore plebi si ingratitudine sa p storibus dolorem ac gemitum afferas, ut significet, nos sine propriæ salutis actura non fore p storibus molestos vel immotigeros. Quum vix decimus quisq; hoc cogitet, hinc apparet quantus vulgo sit salutis neglegens. Nec mirum est si tam pauci hodie reperiatur qui strenue pro Ecclesia Dei vigilent. Præterquam enim quod paucissimi sunt similes Paulo, qui os aperitum habeant, clavis populi auribus, & constictum populi corde, suum ipsi dilatent: Dominus etiam ingratitudinem vindicat quæ vbiq; fere inualuit. Quare meminerimus de nostra perueracia peccatis sumi quoties frigent in officio pastores, vel minus sunt seduli quam expediret.

18 Orate pro nobis, confidimus enim quod bonam habemus conscientiam, in omnibus cupientes honeste conuersari.

ORATE PRO NOBIS. T. Petet pro se orari à fidelibus: quod vtq; & iphis
solemus à bencuolis & fide ea unit s depositete. B. Orandum autem esse
pro omnibus, p: ticipue et: pro ministris Verbi , docent Scripturæ loci in-
numeris, Matt 9.4.38 Act 4 F 29 & 12.25 Eph 6.4.19 Col.4.a 3.1. The.5.d.
23.2 Thess 3.1. **CONFIDIMVS ENIM QVOD BONAM HABEMVS.C.** Vt eos
ad ptecanendum incitet, prædicat se bonā habere conscientiam Quimuis e-
nīm tuum mūnū complesti debet: preces nostræ, sicuti charitas, ex qua
manant: peculiarter tamen nos de piis & sanct sh minibus conuenit esse
solicitos, quotam nobis comperta est probitas, auraliz virtutis notæ. In
hunc ergo linem conscientiæ suæ in regitatem commemorat ut eos magis
commoueat ad suscipientiam sui curam. Quum dicit, Persuasus sum (vel
confido,) partim hoc modestiæ seruit, partim fiduciæ Particula IN OMNI-
BVS tam ad res quam ad homines referti potest. H. Exprimit veri Episcopi
munus esse nemini ullam offensionem præbete: A. sed in omnibus pie ac
prudenter se gerite, ne doctrinam quam cæteris impedit, male audiat.

19 Amplius autem obsecro vos ut id faciatis, quo celerius restituatur vobis.

AMPLIUS AVTEM OBSERV. T. Hoc dictum vehementiorem quandam
præfert Apostoli in hos charitatem , quod ita velit pro se illos ardenter ora-
re , & omni studio preces fundere , vt ocyus liceat se illis restitu aditeque , &
cum iisdem versat. c. Id dum facit , significat nō tam sibi vni priuatim quam
illis omnibus utiles fore preces , quas pro ipso concipient : ac si diceret . Non
tam mihi consulo quam vobis omnibus : quia in hoc commune omnium
bonum agit u , vt vobis rest tuat . Hinc colligi forte posset probabilis conie-
cta , Epistolæ aucthorēt iunc suis aut negotiis implicitum aut detentum
persequutio nis me. u , quominus sistere se tam cito coram posset quib. scri-
bebat . Qu inquam fieri potest vt liber ac expeditus sic loquatur , quia reputet
hominis gressus in manu Dei esse , Pro.16.b 9. Id que verisimilius appa-
ret ex fine Epistole , vers. 23.

20 Deus autem pacis (qui reduxit à mortuis magnum illum pastorem ouium per sanguinem testamenti æterni. Dominum nostrum Iesum.)

DEVS AVTEM PACIS. l. Oratione ad Deum claudit Epistolam, c. vii
mutuo faciat quod pro se fieri cupit b. Sunma imprecatur integratatem & con-
stantiam, & vt omnia illorum Deo per Christum placeant. QVI REDVXIT.
c Hoc epithetum ad confirmationem additum est. Significat enim tunc rite
denum a nobis deum iuvocari, vt nos ad perfectionem adducatur, quum eius
potentiam agnoscimus in Christi resurrectione. Christumque ipsum agno-
scimus pastorem. In summa, vult nos in Christum respicere, vt bene de auxi-
lio Dei speremus. Nam ideo excitatus est Christus a morte vt nos eadem
dei virtute renoveremus in vitam æternam. PASTOREM OVIVM ILLVM. Christus
magnum est ovium pastor, vt sibi a Patre commissas oves tueretur, Ioan.
10. b. 11. 14. a. Alibi pastorum princeps appellatur, dicente Petro. Quum ap-
paruerit ille pastorum princeps, reportabatis immarcessibilem gloriam coro-
nam, 1. Epist. 5. b. 4. Hic enim est qui gregem suum ita Petro commendabat,
Pascere oves meas, pascere agnos meos, Ioan. 21. c. 15 PER SANGVINEM. c. Alij
reddunt, In sanguine. Sed quum Beth pleunq; sumatur pro Cum, in eo sen-
su hic accipere magis placeat. Videtur enim Apostolus hoc velle, Christum
ita resurrexisse a mortuis vt mors tamen eius non stirabolita, sed æternum
vigorem retineat: ac si dixisset, Deus filium suum excitauit, sed ita vt sanguis,
quem semel in morte fudit ad sanctionem federis æterni, post resurrectionem
vigeat, fructumque suum proferat, perinde ac si semper fluere. b. Unde
etiam dictum est antea Christum, per proprium sanguinem æternam re-
demptionem inuenisse, Supra, 9 c. 12. Quare sanguis eius merito dicitur san-
guis æterni testamenti.

21 Absolutos vos reddat in opere bono, ad faciendam voluntatem ipsius, efficiens in vobis quod acceptum sit in conspectu suo, per Iesum Christum, cui gloria in secula seculorum, Amen.

A B S O L V T O S V O S R E D D A T. M. Eos alloquitur Apostolus qui iam bene
agendi principium sumpserant, & quorum ad perfectionem omnis cursus

IN EPISTOLAS CATHOLICAS, QVAS CANONICAS
VOCANT, EXPOSITIO ECCLESIASTICA.

Authorum nomina quæ in commentariis in hanc Epistolam citantur.

B. August. Episcop. Hisp. AMB. Ambrosius. v. Buleger. c. Calanus. p. Pelicanus. p. A.R. Paraphrastus. c. Christoph. Im. o. s. Occumen. A. Aug. Marlor.

IN IACOBI EPISTOLAM.

COLLEGIIS
ARGUMENTVM

BT s i de hac Epistola non nihil apud quosdam addubitatum est, tamen quia nulla est causa ob quam repudianda sit, libenter eam sine controvèrsia amplectimur, tum propter antiquitatem, tum propter salubria quæ illic continentur præcepta. c. Nam quod v detur cap. 1. g. aiunt iustificationis doctrina conueli, facile hoc suo loco diluetur. Quod autem parciōr in predicanda Christi gratia videtur quam Apostolo conueniat, certe non est ab omnibus exigendum ut idem argumentum tractent. Multum à stylo Davidi distat Solomonis scripta: nam quamvis posterior formando externo homini & tradendis politicæ ritæ præceptis magis sit intentus, illum assidue de spiritu nati tum Dei cultu, cum conscientia pace, deniq; de misericordia & gratuita salutis promissione concionari norum est. Atqui non facit hæc diuersitas ut alterum probanda, alterum damnemus. Quinenam inter ipsos Evangelistas tantum est discriminis in illustranda Christi virtute, ut reliqui tres cum Ioanne comparati, vix scintillas habent.

tendebat. c. Petitigitur à Deo ut illos in omni opere bono confirmet vel aptet, vel perficiat, id enim valet ~~genere nouu~~. Vnde colligimus, nos ad bene agendum minime a propositis fore, donec à Deo formati simus, nec in bono diu statueros, nisi nos confirmet, est enim proprium eius dominum persecutantia. i. Nā Deus pse est qui in nobis operatur & velle & perficere, pro bona voluntate, Philip. 2. b. 13. AD FACIENDAM VOLVNTATEM. c. Iam definitionem bonorum operū ponit, quum Dei voluntatem statuit pro regula. Nam ita significat, non alia habenda esse bona opera nisi quae ad Dei voluntatem exiguntur: sicuti etiam Paulus R. om. 12. a. 2. & pluribus aliis locis docet. Meminemus ergo hanc esse bene & sancte vivendi perfectionem, dum vita ad eius obedientiam est composita. a. Ne simus ergo imprudentes, sed intelligentes quae sit voluntas Dei, Eph. 5. d. 17. ad quam nostra omnia referre oportet. EFFEICIENS IN VOBIS. c. Hoc valet ad proximi membra explicationem. a. Nihil enim Deo acceptum esse potest nisi quod iuxta voluntatis suę præscriptū admittitur PER IESVM CHRISTVM. c. Bifaciens hoc potest exponi: vel faciens per Iesum Christum: vel quod illi placeat per Iesum Christum: Ac vice versa, sensus optime congruit. Scimus n. & Spiritum regenerationis & omnes gratias nobis conferri Christi beneficio: Unde certum est, quum nihil omnium ex parte absolutum a nobis prodeat, nihil posse gratum esse Deo sine venia quam per Christum obtinemus. Ita fit, ut nostra opera gratia Christi ostendore perfusa, sanguinem fragrantiam spient coram Deo, alioqui sciret. CVI GLORIAM IN SECVLA. a. Quaque hæc precatio clausula tamen ad Patrem quam ad Iesum Christum referri potest, rectius tamen ad Christum referetur: c. quia manus est remotum. Quum autem hic tribuat Christo, quod in solum Deum competit, luculentum hoc modo testimonium reddit eius diuinitati AMEN. l. Character est precum, ut de exauditione diuinæ nihil addabitur.

22 Obscro autem vos fratres, suffete sermonem exhortationis etenim pancei scripsi vobis.

OBSECRO AVTEM VOS. c Paucis se scripsisse commemorat, ne videatur minnere qui e quā voluisse ex quotidiano more docendi. P̄ q̄serrim tamē de exhortationibus loquuntur, in quibus fuit breuior. Discamus ergo nō i- deo traditam nobis Scripturam ut fileat inter nos vox pastorum, nec simus fastidiosi: quin eadem subinde auribus nostris exhortatione insonent. Sic enim moderatus est Sp̄itus Dei, quæ Prophetis & Apostolis scripta dictabant, ut instituto à se ordini nihil derogaret. Hic autem ordo est, ut assidue in Ecclesia hortationes ex ore pastorum audiantur. a. Vnde Paulus Timoth.ū admonebat, ut attenderet lectio[n]i, exhortationi, & doctrina, t. Epist. 4 d. 13. c. Fottassis & hac de causa exhortationis sermonem commendat, q̄ quā natura discendi cupidi sint homines, semper nouum aliquid doceri malunt, quam de rebus notis & s̄epius auditis moneri. Accedit etiam quod quā si bi indulgent in sua p̄gittitia, & gre se pungi & castigari sustinent.

23 Scitis fratrem nostrum Timotheum solutum esse : cum quo, si celerius venerit, visam vos.

SCITIS FRATREM NOSTRUM. QUONIAM TERMINATIO VERBI GRCI
VITIQ; MODO CONVENIT LEGI POTESIT SCITIS, VEL SCITORE. ATQ; HOC PO-
STERIUS MELIUS CONGRUERE VIDETUR. PROBABLE ENIM EST IUDEX TRANSMARINIS
INDICATI QUOD NONDUM SCIEBANT CVM QVO SI CELERIVS. HEC MINIME
PAULO CONVENIUNT. APPARET ENIM HUNC QUI SCRIBIT, LIBERUM FUISSÆ AC SUA
POTESSTATIS: DEINDE ALIBI POTIUS TUNE FUISSÆ QUAM ROMÆ: IMO VETISIMILE EST
CIRCOUISSÆ PER VARIAS URBES, & IUNCE PARATUM FUISSÆ AD TRAIICIENDUM MARE. HEC
AUTEM OMNIA VEL LUCÆ VEL CLEMENTI POST PAULI MORTREM ACCIDERE ROTUE-
RUNT. 2. D. TIMOTHEO, QUEM SCRITOR EPISTOLÆ COMMENDAT: LEGE PHILIP. 2.
C. 19. 20. DEBENT AUTEM FRATRES CHRISTIANI NOBIS ESSE COMMENDATISSIMI, MA-
XIME IJ QUORUM OPERA VITIMUR IN FACTIS.

24 Salutem omnes qui prælunt vobis, & omnes sanctos Salvant vos Itali.

SALVATATE OMNES QVI. L. Prælatos intelligit, Episcopos, doctores, pastores & presbiteros, in quibus non parum salutis populum manet fidelem. A. Talibus (inquam) salutationem hanc peculiari erat scribit honoris causa, ut eos sibi conciliet placidiusq; ad consensum doctrinæ adducat. ET OMNES SANCTOS. Fideles intelligit qui erant ex præputio, ut colere inter se discant unitatem Iudei & Gentiles. Vel huc spectat ut qui hanc Epistolam habuerint primi, cum alii communicent. SALVANT VOS ITALI. L. De Italis loquitur: nam ab Italia Epistola missa creditur.

25 Gratia sit cum omnibus vobis Amen.

GRATIA SIT CVM OMNIBVS. Gratia nomine & peccatorum remissione & animi puritatem, ac deniq; Spiritus participationem intelligit. Hæc nobiscum est permanens, si nemini iniuria intulerimus, si Deum timuerimus, & bonis operibus incubuerimus. Nam statim evolat, & præcul abscedit ubi Dei instituta, & leges male viuendo deseruntur. A. Particula A M EN præcedentia cuncta confirmat. Et hæc in Epistola ad Hebreos scriptam: B. in qua palam cernimus Iesum Christum verum esse Deum & hominem, orbis doctorem unicum, sacerdotem mediatorem, hostiam, redemptionem & vitam vivam, veram & perpetuam: ut vel tantis rebus persuasi, ipsi soli omnibus aliis relictis, nos totos stabili fide committamus.

liberis plenius fulgoris, qui in ipsius operis Christi Apostoli
coheremantibus: quod genus
lucratum, et non in divulgendo
lucratus sitam esse, nem non
in remanentiam & Christianam
eiusdem est: praesentis virgini
cum in nos fratres b. condonari
sumus. Ecce si autem non sine causa
quam non censentur. Porro de
muni resurrectionem occidit,
in Ierosolymitanis praefuerit i.
in verites calumnias numerari
falsis Alphonsi filium. Quod in qua
potolis iam nocturnum esset, ut per
bus hanc Epaphrotis sic ipso tunc
pij pontificis crudeliter necato
de antiochae d'g' adiari, rem poti

JACOBVS DEI IC DOM
Iubas, quæ sunt in dispe
IACOBVS DEI AC DOM
patientia & fide nihil habitan
vires. Deinde olenit tentari
quicquid bonum nobis est, o
vois intentione facit, & sub
it nec temere venisse, sed à D
providence regnendos esse
le Christi dicit, adeoq; De c
li Ecclesia tolerantur con
quidem magna ex stimant
terram omni potuit
[reg]am id est essentie viue
min: autem id est, affectum
jū Iesum Christum appellat
dicatur: veritatis & Cœteris
cordibus. Hodie gaudet al
lis resurrector, aliis lux mi
est quo sibi palpatur humana
dolor: sunt decem tribus.
Postea ut in r: gnoru: mu
nificile est hoc: & illuc ec
mundi reg ones dissipati
tira, motus item Ahiat: c
ram arm: deni: & tabie
ludicram gentem in vari
eos alioqui cotram nō p
1.3 Scribit autem eisdem
er Gentib: crediderant. 1
videmus, ut primam lu
tio per Synam Christi
numeros ad Christum co
Prophetis promissis eti
diguerat, conue
lis præcepit ac Dominus
fide in ipsum non dasse
ad eos dirigebat, qui
quam exhortationem
ad quos sit hic impreg
mundus operat, sed ea
tibus largitur. 5. Apo
matum in multis quam

2 Pro summo g-
nes incideritis varia
PRO SYMMO GAVE-
dium ex stimatae. c. Pri-
a. Verum enim vera re-
velatio Christo teste, A-
c. 3. ver. 10. Item In mu-
tem non potest, ut hum-
ani inviolabiles. Nam
gaziam interit ferre
quererant religiones
elle & sic confestabant
se Gentis Iudaicæ non
quocunq; venerant. C.
fus gentes habebant
num fuit sublenari eo t-
quam nomina vni temp-
tibus, quodcum vita
eae enim pro voluntate
sum. c. 3. ver. 12. Afflic-
tus Iacobus. 3. Tau-
pellat Iacobus. 3. Tau-
pum infelix; monstrosus;
proopus expeditos;
mollis quam fellis. Te-
ciga Deum obedientia
descubet. Neque du-
cis neque vnius rupi-